

تقیات محاکم روید قضائی

نسبت باینکه وجود موجبات تشدید مجازات مستلزم تعیین حداکثر نیست

دیوان عالی تمیز در حکم شماره ۲۷۷۱ مورخ ۱۳/۱۲/۱۵۰۱ اعتراض مدعی العموم را وارد ننگارسته بدین استناد که: وجود موجبات تشدید مجازات که محکمه استیناف تا درجه منظور داشته مستلزم تکلیف محکمه بتعیین حداکثر مجازات نیست. چیه تعیین مجازات مابین حد اقل و اکثر بر حسب کیفیات مقررده پیشه موقوف بنظر محکمه حساکمه و اصولا در حد اختیار او است.
و حکم مزبور را باتفاق آراء ابرام کرده است

حکمی از محکمه استیناف صادر شده مبنی بر اینکه در موضوع استیناف مدعی العموم از حکم محکمه جنجه راجع بمحکومیت متهمی بسه ماه حبس تادیبی چون مجازات مزبور متناسب با جرم نبوده حکم محکمه جنجه فسخ و متهم را بشت ماه حبس تادیبی محکوم کرده است مدعی العموم بعنوان اینکه: موجبات تشدید مجازات بیشتر در باره متهم موجود بوده و لازم بوده محکمه حد اکثر مجازات را معین کرده باشد بر حکم محکمه استیناف اعتراض کرده است

روید قضائی

نسبت باینکه تشخیص قمارخانه با عرف است

حقیقی برد و باخت و قمار محسوب می باشد و بسلاوه تخته نرد هم بازی میشده است بر حکم مزبور اعتراض کرده است دیوان عالی تمیز در حکم شماره ۲۷۷۲ مورخ ۱۳/۱۲/۱۵۰۱ اعتراض مدعی العموم را بالنتیجه بر حکم محکمه استیناف وارد دیده باین استناد که: مناط در این امر تهیه محل است برای عملیاتی که بر حسب عرف قمار خانه بر آن اطلاق میشود و کیفیت مخصوص در آلات و ادوات ملحوظ نیست و لازم بوده که محکمه راجع به عنوان محل مزبور و اینکه برای چه منظور تأسیس شده تحقیق کرده حکم مقتضی صادر کند. بنابراین استدلال محکمه مخدوش و حکم مزبور را باتفاق آراء تقض کرده است

ماده ۲۴۳ قانون مجازات می نویسد هر کس قمار خانه دائر کرد مردم را برای قمار بدانجا دعوت نمود یا راه داده بحبس تادیبی از ششماه تا دو سال و بتادیبه غرامت از یکهزار ریال تا ده هزار ریال و با یکی از این دو مجازات محکوم خواهد شد

محکمه جنجه در موضوع اتهام شخصی بدایر کردن قمارخانه (بازی بیلیارد) بعنوان اینکه میز بیلیارد عنوان ورزش است نه قمار متهم را تبرئه کرده است. محکمه استیناف پس از رسیدگی بعنوان آنکه: اخلاق قمارخانه بر اماکن بازی بیلیارد بر فرض که گاهی بازی تخته نرد بشود جایز نخواهد بود. حکم محکمه جنجه را تأیید کرده است

مدعی العموم استیناف بعنوان اینکه بیلیارد صورت

رویه قضائی

نسبت بقابل استیناف و تمیز نبودن قرار اناطه

ماده ۱۷ - اصول محاکمات جزائی میگوید : هر گاه ثبوت تقصیر متهم منوط است بمسائلی که محاکمه و ثبوت آن از خصایص محاکم حقوقی است مثل حبس مالکیت و افلاس امر جزائی تعقیب نمیشود و امر تعقیب شده مطلقاً می ماند تا حکم قطعی از محکمه حقوق صادر شود ماده ۱۷۱ - اصول محاکمات جزائی می گوید :

مدعی خصوصی در کلیه مواردی که او امر مستنطق حقوق او را تضییع یا تضییق نماید می تواند اعتراض کند

بموجب ماده ۳۴۳ قرار های قابل استیناف که محکمه جنحه صادر میکند منحصر بسه مورد است که قرار اناطه جزء آنها نیست

طبق مستفاد از ظاهر ماده ۱۷۱ قرار اناطه که مستنطق صادر می کند میتواند از مصداقهای اوامری باشد که حقوق مدعی خصوصی را تضییع یا تضییق می کند و بنا بر این باید این قرار قابل استیناف باشد - از طرف دیگر حصر قرار های قابل استیناف محکمه جنحه در ماده ۳۴۳ را بسه مورد می رساند و قرار اناطه صادر از محکمه جنحه قابل استیناف نیست

البته این اختلاف و تبعیض در مفهوم این دو ماده بر حسب ظاهر و بنظر بدوی است و گرنه طبق اصول کلی و مستندات قانون هیچ اختلاف و تبعیضی در میان نیست زیرا حق اعتراض اصولاً از حقوقی است که قانون باصحاب دعوی میدهد و هر جا مستند قانونی و ماده صریح نباشد نمی توان آن حق را که از حقوق قانونی است برای اصحاب دعوی شناخت و مقصود مقنن از دادن حق اعتراض بمدعی خصوصی طبق ماده ۱۷۱ نسبت باو امر مستنطق

البته معطوف بجاهائی است که مستند قانونی نداشته و در حدود مقررات قانون باشد و منظور در اینجا بیان حکم بوده است نه بیان مورد و از همین نظر مدعی خصوصی نمیتواند باستناد این ماده نسبت بتمام تصمیمات مستنطق که اصطلاحاً با حقوق خصوصی او داشته باشد اعتراض نماید جز آنچه که مستند قانونی دارد

بنا بر شرح مزبور مطابق اصل کلی (لزوم مستند قانونی) قرار اناطه صادر از طرف مستنطق و قرار صادر از محکمه جنحه باستناد حصر ماده ۳۴۳ هیچکدام قابل استیناف نیستند و همچنین قرار اناطه که از محکمه استیناف صادر میشود چون قانون نفیاً و اثباتاً تکلیفی برای آن معین نکرده البته روی اصل کلی که حق استیناف و تمیز مستند قانونی می خواهد آن را نیز غیر قابل تمیز باید دانست

دیوانعالی تمیز در موضوع استدعای تمیز راجع بقرار در عرض حال اعتراض برقرار اناطه که از محکمه استیناف صادر شده در حکم شماره ۱۳۲۸۸ مورخ ۸/۱۹/۴۸ چنین رأی داده است :

« حق اعتراض برای اصحاب دعوی مانند حق استیناف و تمیز از حقوقی است که محتاج بمستند قانونی است و برای آنکه قرار محکمه استیناف دائر باناطه دعوی جزائی باثبات جنبه حقوقی در محکمه حقوق باستناد ماده ۱۷ اصول محاکمات جزائی قابل اعتراض باشد مستند قانونی نیست بنا بر این قرار مورد استدعای تمیز که مبنی بر همین نظر صادر شده خالی از اشکال قانونی و باتفاق آراء ابرام میشود ... »